

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 12-04-23131 בר-זיו נ' ארט-אין מוצרים למטבח ולאמבטיה בע"מ

בפני כב' הרשם הבכיר צוהאל לרנר

תובע שמואל בר-זיו

נגד

נתבעת ארט-אין מוצרים למטבח ולאמבטיה בע"מ

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
1. בפני תביעה כספית על סך 9,000 ₪, שעניינה הפרה נטענת של הוראת החוק הידועה בשמה העממי "חוק הספאס", דהיינו: סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן – "החוק"). אבקש לנצל הזדמנות זו ולהתנצל בפני הצדדים על העיכוב במתן פסק-הדין.
 2. התובע הגדיר עצמו במהלך הדיון כמי שיש לו "זכויות רבות בחקיקת החוק", וכמי שהנושא בו ער בעצמותיו. הנתבעת היא חברה לייצור מטבחים וריהוט.
 3. על פי כתב התביעה, שיגרה הנתבעת לתובע 9 הודעות דואר אלקטרוני, המזמינות את התובע ליצור קשר לשם פגישה עם מעצב מטבחים, ללא עלות. דוגמת הודעה צורפה לכתב התביעה, ודוגמה נוספת הוגשה כמוצג ת/1. אין בדוגמאות אלה פרטים מזהים אודות החברה השולחת.
 4. הנתבעת טוענת, כי ההודעות אמנם שוגרו מטעמה, אולם לא היא שיגרה את ההודעות, אלא חברות פרסום עמם התקשרה, כגון יוניברסל או שיווק און-ליין. הנתבעת טוענת עוד, כי ההתקשרות היתה על בסיס מצג שיצרו חברות הפרסום, כי מדובר בשיווק ל"לידים טובים", דהיינו – ללקוחות שעברו טיוב פרטים, וככל הידוע לנתבעת, ללקוחות שאישרו דבר קבלת הפרסומות.
 5. דין התביעה להתקבל, עקרונית, אם כי הסכום הנתבע מופרז בעיני.

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 12-04-23131 בר-זיו נ' ארט-אין מוצרים למטבח ולאמבטיה בע"מ

- 1 סעיף 30 לחוק, בחלקו הצריך לעניינו, קובע: .6
- 2 "א) בסעיף זה –
- 3 "דבר פרסומת" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת
- 4 מוצר או שירות...
- 5 (...)
- 6 "מפרסם" – מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או
- 7 לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור
- 8 אחר...
- 9 (...)
- 10 (ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות... הודעה אלקטרונית...
- 11 בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען...
- 12 (...)
- 13 (ט) הפרת הוראות סעיף זה היא עוולה אזרחית והוראות פקודת הנזיקין
- 14 [נוסח חדש] יחולו עליה, בכפוף להוראות סעיף זה.
- 15 (י) שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית
- 16 המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק... בסכום
- 17 שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען
- 18 בניגוד להוראות סעיף זה.
- 19 (...)
- 20 (ז) חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה,
- 21 שעשה כך ביוזעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת..."
- 22
- 23 מכוח תקנה (ט) הנזכרות הוחלו בענייני גם הוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], ובהן
- 24 סעיף 14, הקובע:
- 25 "...המעסיק שלוח, שאיננו עובדו, בעשיית מעשה או סוג של מעשים
- 26 למענו, יהא חב על כל דבר שיעשה השלוח בביצוע אותו מעשה או סוג
- 27 מעשים ועל הדרך שבה הוא מבצע אותם."
- 28
- 29 מההוראות דלעיל ניתן ללמוד, ראשית, כי ההודעות המדוברות הן אכן "דבר
- 30 פרסומת", שנית, כי הנתבעת היא אכן "מפרסם", ואין נפקות לכך שפרטי הנתבעת
- 31 אינם מופיעים בדברי הפרסומת, שכן תוכן מיועד לקדם את מטרות הנתבעת, ולבטח
- 32 שעשוי לעשות כן; שלישית, כי גם שיגור על ידי שלוח הוא שיגור; רביעית, כי מפרסם
- 33 שאינו משגר עשוי לחוב, אם שלוחו שיגר את דבר הפרסומת; וחמישית, כי נטל
- 34 ההוכחה, להראות כי השיגור לא היה ביוזעין, חל על המפרסם.
- 35
- 36 זהו המקרה שבפנינו: הנתבעת, כפי שניתן ללמוד מהודאתה-שלה, העסיקה אחרים
- 37 בפרסום עבורה, ואלה שיגרו לתובע דבר פרסומת אסור על פי החוק, 9 פעמים. על
- 38 הנתבעת, איפוא, הנטל להוכיח כי שלוחיה לא עשו כן ביוזעין, אלא שהיא לא הציגה
- 39 בדל של ראיה בדבר ידיעותיהם של שלוחיה, ועל כן כשלה בהוכחת המוטל עליה.
- 40

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 12-04-23131 בר-זיו נ' ארט-אין מוצרים למטבח ולאמבטיה בע"מ

10. מכאן, כי יש לראותה כמי שאחראית לשיגור ביודעין של דברי הפרסומת על ידי שלוחיה, ועל כן, כאמור בתחילת הדברים, יש לקבל את התביעה.
11. מאחר שהנתבעת העידה, כי היא עצמה לא ידעה כי דברי הפרסומת נשלחים בניגוד לחוק, וזאת מכוח המצגים שנוצרו בפניה על ידי אותם שלוחים, אני סבור שיש להקל עמה בפסיקת סכום הפיצוי עבור כל משלוח. אעיר, כי מאחר שהתובע עצמו כלל לא הוכיח את הקשר בין דבר הפרסומת לבין הנתבעת, ורק אישורה של הנתבעת לכך הוא שאיפשר את קבלת התביעה מלכתחילה, מצאתי לנכון ליתן אמון בטענתה האמורה, אודות אי-ידיעתה על אופן הפרסום, בבחינת "הפה שאסר הוא הפה שהתיר".
12. בנסיבות אלה, אני סבור כי יש לחייב את הנתבעת בפיצוי בסך 180 ₪ עבור כל משלוח, ובסך הכל: 1,620 ₪. בנוסף, אני מחייבה בסך 180 ₪ עבור אגרת התביעה והוצאות הדין. את סכום ההוצאות פסקתי על הצד הנמוך, נוכח היחס בין סכום התביעה לסכום שנפסק בסופו של דבר.
13. סך הכל תשלם הנתבעת לתובע סך של 1,800 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 יום, אחרת ישא הפרשי הצמדה למדד וריבית כדין מהיום.
- המבקש להשיג על פסק הדין, זכאי לבקש רשות ערעור מבית המשפט המחוזי, תוך 15 יום.
- ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ג, 02 מאי 2013, בהעדר הצדדים.

צוריאל לרנר, רשם בכיר

23
24